

РЕШЕНИЕ

№ 3092

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2125** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.46а, ал.1 и ал.2, вр. с чл. 44 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба Р. М. М., гражданка на Р. К., родена на 05.05.1994г., ЛНЧ7000768129, принудително настанена в Специален дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) към дирекция "Миграция" при МВР, подадена чрез адв.Т.И., срещу Заповед №517з-765/09.02.2022г. на Началник група "Миграция" при ОДМВР-С., с която на осн. чл.44, ал.6 и ал.10 от ЗЧРБ, жалбоподателката е принудително настанена в дом за временно настаняване на чужденци. Предмет на оспорването е проверка на законосъобразността на заповедта. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Жалбоподателката се позовава на Решение от 22 ноември 2012г. на СЕС по дело С-227/11г. и решение по дело С- 61/11г., като твърди за нарушения на чл.34, ал.3 и чл.26 от АПК от административният орган при издаване на процесната заповед. Моли за отмяна на същата. Не се претендират разноски.

Жалбоподателката, редовно призована, не се явява в съдебно заседание представлява се от адв.Т.И..

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по

делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

В предложение рег.№517р-3023/ .09.02.2022г. изготвено от ПИ група „Миграция“-ОДМВР и докладна записка се установява че: на 09.02.2022г., около 16:30 часа, е получен сигнал от оперативен дежурен при ОДМВР-С.,затова че в землището на [населено място] обл.С. е установено лицето Р. М. М. от Р.К.,посочено е че лицето е напуснало последният адрес на местодомуване и за същата има издадена заповед по ЗЧРБ за „връщане до страната за произход". В предложението е посочено ,че поради липсата на средства за пребиваване на лицето не е възможно прилагане на обезпечителни мерки по чл.44 ал.5 от ЗЧРБ,поради което е предложено да се издаде заповед за настаняване на жалбоподателката в СДВНЧ.Като се е позовал на мотивите, изложени в предложението и другите документи по административната преписка.На основание чл. 44, ал.6 , и ал.10 от ЗЧРБ, ал.10,а л.1, т.1 от Наредба №1з-1201/01.06.2010г., във връзка със заповед рег. №5392ПАМ-538/26.04.2021г. за налагане на ПАМ- „Връщане до страна на произход",спрямо Р. М. ПАМ,със заповед УРИ №517з-765/09.02.2022г.,издадена от началник група ОДМВР,чуждата гражданка е настанена в СДВНЧ при дирекция „Миграция" за срок не повече от 6 месеца от датата на фактическото настаняване.Видно от положения подпис/л.9/, адресатът на заповедта е запознат с нея на 02.09.2022г.В хода на съдебното обжалване на заповедта,от събраните писмени доказателства, се установява че на 11.03.2022г. Р. М. е подала до председателя на ДАБ - МС молба за предоставяне на международна закрила №УП20548/11.03.22г.Видно от представения от началника на отдел СДВНЧ-С. приемо-предавателен протокол жалбоподателката е предадена на ДАБ-МС.От писмо вх. №РД09-1680/24.03.22г. от ДАБ-МС се установява,че жалбоподателката е приета и регистрирана със следните данни:Р. М. М.,гражданка на Р.К., [дата на раждане] ,ЛНЧ7000768129.Същата е подала молба за международна закрила вх.УП20548/11.03.2022г.,като към този момент производството не е приключило с влязло в сила решение.В хода на производството са представени от процесуалният представител на жалбоподателката документи за здравословният статус на същата.

При така установените факти, Административен съд София-град приема следното от правна страна:

Заповедта е връчена на 02.09.2022г.,жалбата е депозирана на 22.02.2022г.,същата е в срок.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт.Подадена е от адресата на оспорената заповед - лице с правен интерес от оспорването ѝ. Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган.Приложена е заповед №517з-4384/05.12.2018г. на директора на ОДМВР-С.,с която упълномощава началник група"Миграция"-ОДМВР-С.,да издава заповеди по чл.44 ал.5,ал.6,ал.9,ал.10 от ЗЧРБ. При постановяване на оспорената заповед са допуснати нарушения на

административно-производствените правила.Видно от данните по делото, Заповед рег.№517з-765/09.02.2022г. е връчена на адресата срещу подпис на 09.02.2022г.,но при връчването на същата не е осигурено присъствието на преводач.В заповедта липсва отбелязване чужденецът да е запознат с нейното съдържание на езика, който владее, не е посочено името на преводач, няма също и данни чужденеца да владее български език. На основание чл. 14, ал.2 от АПК, лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или друг, посочен от тях език и в тези случаи се назначава преводач. Нормата на чл. 14, ал.2 от АПК е императивна и намира приложение във всички административни производства, насочени към издаването на конкретен административен акт. В случая административният орган е нарушил изискването на закона да назначи преводач на чужденеца на езика, който владее, поради което издаденият административен акт се явява незаконосъобразен и само на това основание подлежи на отмяна.

Предмет на оспорения акт е мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци", която принудителна мярка, при настъпване на нови обстоятелства, каквото е подаването на молбата за международна закрила, може да бъде прекратена,каквито обстоятелства са настъпили след депозиране от страна на оспорващата до ДАБ.Видно от мотивите на заповедта Мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци" е да се подготви и извърши извеждането на чуждия гражданин/жалбоподателката/ извън страната, чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ,като е посочено,че изпълнението и може да бъде осуетено или сериозно затруднено.По делото не се доказва твърдяната от ответника хипотеза на "опасност от укриване" изложена в предложението за издаване на заповедта спрямо жалбоподателката.Определението на понятието "опасност от укриване" и на делегацията от член 3, точка 7 от Директива 2008/115 националният законодател е дефинирал примерни обективни критерии, въз основа на които може да се направи обоснован извод за опасност от укриване.Но наличието на някое от изброените в дефиницията на § 1, т. 4в ЗЧРБ обстоятелства само по себе си не е абсолютно доказателство за опасност от укриване, тъй като съгласно съображение 6 от Директива 2008/115 решенията по директивата трябва да се вземат индивидуално и въз основа на обективни критерии, като незаконния престой не следва да е единственото обстоятелство, което трябва да се вземе предвид.В тази връзка не са изложени мотиви от АО,което също е основание за отмяна на заповедта.От представените доказателства, по делото,по безспорен начин се установява тежкото здравословно състояние на оспорващата ,същата страда от „захарен диабет" което следва да бъде взето предвид, съгласно разпоредбата на чл. 5, б."в" от Директива 2008/115/ЕО.Също няма спор между страните,че наличните документи,касаещи здравословното състояние на жалбоподателката,не са били взети предвид и обсъдени, което води до извод, че задържането на жалбоподателката в СДВНЧ до отпадане на пречките за изпълнение на заповедта за принудително отвеждане и организиране извеждането и от страната,се явява фактически необосновано и прекомерно и засяга права и законни интереси на чужденеца в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК съдът преценява съответствието на административния акт с материалния закон към датата на издаването му. Но с оглед на разпоредбата на чл. 142, ал. 2 АПК съдът установява нови факти от значение за делото към момента на

приключване на устните състезания.От представените документи от процесуалният представител на жалбоподателката/л.67/медицинско направление от 19.03.22г. жалбоподателката е бременна в седма гестационна седмица.Представена е също декларация от Р. Р. от [населено място] обл.С. на основание чл.72 ал.5 от правилника за прилагане на ЗЧРБ,че ще осигурява жилище и издръжка на Р. М./л.50/.С оглед представените доказателства в конкретния случай съдът приема,че настаняването в СДВНЧ на жалбоподателката се явява мярка, която е прекомерна такава и в противоречие с принципа за съразмерност, посочен в чл. 6 от АПК.По тези съображения съдът намира, че издадената заповед за настаняване на Р. М. М. в СДВНЧ се явява незаконосъобразен административен акт,издаден при несъответствие с целта на закона и принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК и следва да бъде отменен.Водим от горното, Административен съд София-град,Първо отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №517з-765/09.02.2022г. на Началник група"Миграция" при ОДМВР-С.,с която Р. М. М., гражданка на Р.К., [дата на раждане] ,ЛНЧ7000768129, принудително е настанена в Специален дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) към дирекция "Миграция" при МВР.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд на Република България.

съдия: